

*An quæ è
terra eru-
untur, no-
xijs faculta-
tibus suspe-
cta sint om-
nia.*

in viscera naturalis politiæ viuentis cor-
poris sint grassaturæ. Primùm non ab-
nuo, quæ à solari lumine longius remo-
ta, sub terræ cauernis occulto naturæ ar-
tificio proueniunt, nostris sæpè corpo-
ribus, in quæ propinquiora, salutarium
virium stigmata astrorum impressit cō-
cursus, aduersa esse, & nocenti qualitate
molesta. Testantur id subterraneorum
nonnulla, quæ ex latentibus profunda-
rum specuum mæandris in diem pro-
trahuntur. In Caria, circa Idimū urbem,
scribit Seneca, cùm exilisset vnda, peri-
isse, quicunq; pisces comedissent, quos
ignoto ante eum diem cœlo nouus am-
nis ostenderat. An' non ergo, iam dicet
quispiam, quæcunq; sub terræ viscera
relegat Natura, prouida viuentium pa-
rēs, ne venenata contagione statum sa-
lubritatis euertant, prudentis pijq; ho-
minis fuerit, intacta relinquere, vel sal-
tem ad usum medicum non adhibere?
Quandoquidem sunt alia, quæ fini que-
sitæ valetudinis ex abundanti satisfa-
ciant. Ut huic obiecto paria fiant, consi-
derandum est, haudquam nocētes
substantias sub terræ fines, ceu ostracif-
mo